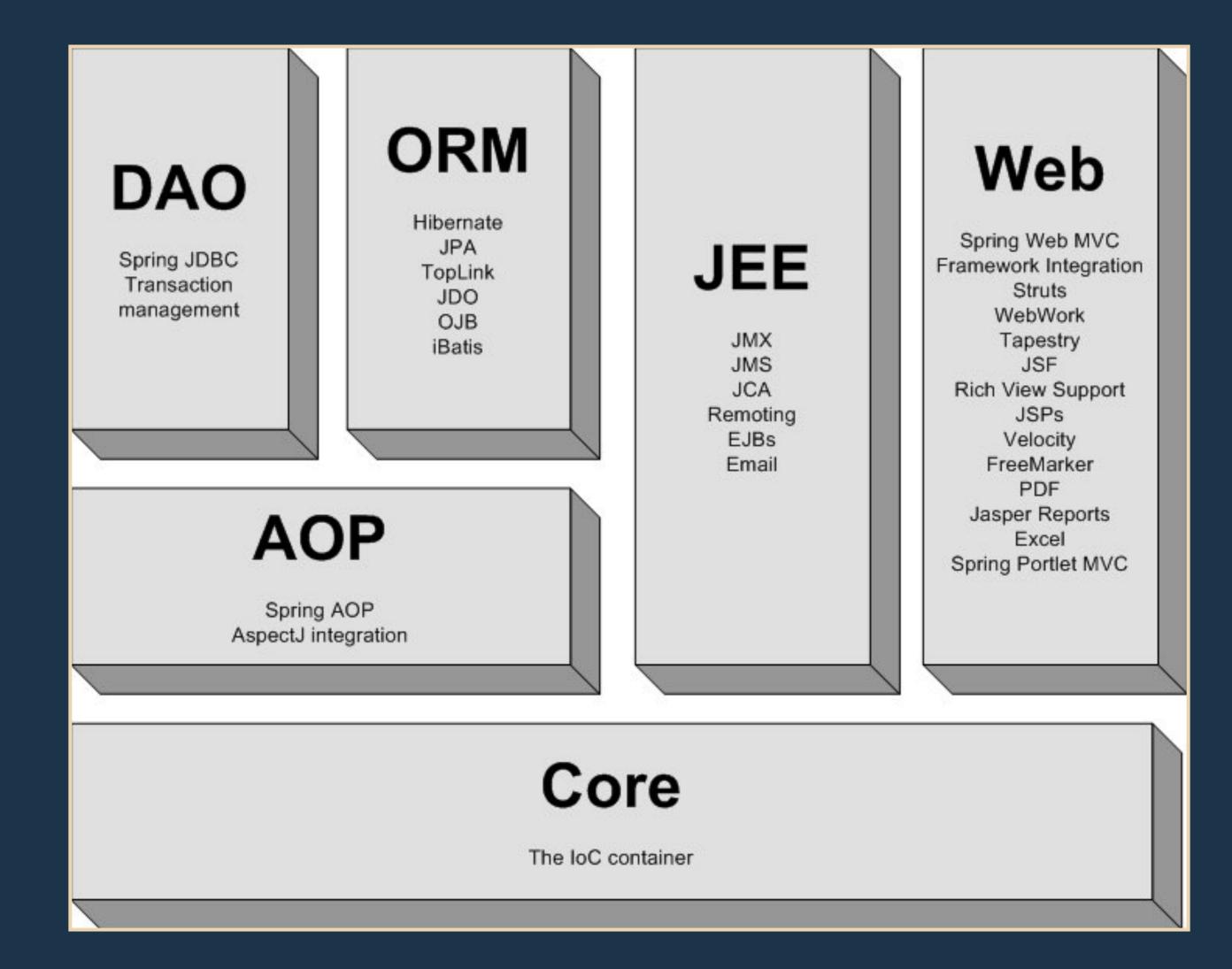
- Praktyczne poznanie Spring framework (rozbudowana część warsztatowa)
- Zrozumienie architektury i sposobu działania frameworku
- Nabycie dobrych praktyk związanych m.in. z testowaniem, debuggowaniem czy utrzymaniem dużego projektu
- Poznanie metod integracji z innymi rozwiązaniami (Java EE oraz Angular)

- Jeden z najpopularniejszych i najbardziej uniwersalnych frameworków języka Java
- Wykorzystuje mechanizm wstrzykiwania zależności oraz paradygmat programowania aspektowego
- Pozwala na zastosowanie podejścia komponentowego w oparciu o lekkie obiekty typu POJO (Plain Old Java Object)
- Promuje programowanie przez interfejsy oraz użycie najlepszych praktyk programistycznych
- Umożliwia integrację z najpopularniejszymi technologiami i frameworkami

Architektura Spring framework

Wstrzykiwanie zależności (ang. dependency injection)

- Programy tworzone w języku Java realizują zadania poprzez zbiór współpracujących ze sobą obiektów, co wynika bezpośrednio z paradygmatu programowania obiektowego
- Obiekty posiadają wzajemne zależności, które komplikują utrzymanie, modyfikowanie i testowanie kodu
- Spring pozwala na rozluźnienie powiązań między obiektami poprzez automatyczne zarządzanie zależnościami

Programowanie aspektowe (ang. aspect oriented programming)

- Uzupełnia paradygmat programowania obiektowego
- Umożliwia oddzielenie logiki biznesowej od dodatkowych zadań pobocznych takich jak np.: transakcje, logowanie, bezpieczeństwo

Strategia Spring framework

- Lekkie i nieinwazyjne programowanie z użyciem obiektów typu POJO
- Niskie sprzężenie uzyskiwane za pomocą wstrzykiwania zależności i programowania przez interfejsy
- Redukcja kodu typu "boilerplate" przez zastosowanie aspektów i szablonów
- Programowanie deklaratywne dzięki aop i przyjętym konwencjom

Kontener inwersji kontroli (ang. inversion of control)

- Programy tworzone w języku Java składają się z obiektów współpracujących w celu realizacji założonych zadań
- Tradycyjne podejście do definiowania zależności między obiektami prowadzi do kodu trudnego w utrzymaniu i testowaniu (obiekty często wykonują więcej niż powinny i są silnie sprzężone)
- Aplikacje oparte o Spring Framework wykorzystują kontener IoC jako implementację mechanizmu wstrzykiwania zależności
- Kontener odpowiada za tworzenie, konfigurowanie i zarządzanie cyklem życia beanów, a także dostarcza im wszystkie niezbędne usługi

Typy kontenerów i ich implementacje

- Spring dostarcza kilka implementacji kontenerów, które można sklasyfikować w następujący sposób:
 - Wywodzące się z interfejsu org.springframework.beans.factory.BeanFactory, zapewniają wsparcie dla mechanizmu wstrzykiwania zależności
 - Wywodzące się z interfejsu org.springframework.context.ApplicationContext, rozszerzają
 funkcjonalność kontenerów typu BeanFactory, dostarczają dodatkowe usługi takie jak: propagacja
 i obsługa zdarzeń, wsparcie dla internacjonalizacji, automatyczne rejestrowanie beanów
 specjalnych, wczesna inicjalizacja beanów o zasięgu singleton
- Najbardziej popularne implementacje kontenerów typu ApplicationContext to:
 - ClassPathXmlApplicationContext
 - FileSystemXmlApplicationContext
 - XmlWebApplicationContext
 - AnnotationConfigApplicationContext

Schemat budowy aplikacji opartej o framework Spring

- Stworzenie opisu beanów wchodzących w skład aplikacji (rejestr XML, adnotacje, Java-configuration)
- Wybór implementacji i stworzenie instancji kontenera
- Pozyskanie referencji do beanów zarządzanych przez kontener

11

Struktura rejestru XML

Tworzenie instancji kontenera i pobieranie beanów

```
package pl.szkolenie;
import org.springframework.context.support.ClassPathXmlApplicationContext;

public class Main {
    public static void main(String[] args) {
        try (ClassPathXmlApplicationContext ctx = new ClassPathXmlApplicationContext("context.xml")) {
            BankRepository bankRepository = ctx.getBean("inMemoryRepository", BankRepository.class);
        }
    }
}
```

Identyfikatory beanów

- Wszystkie beany zarządzane w ramach kontenera posiadają przynajmniej jeden, unikalny identyfikator
- Identyfikatory nadawane są za pomocą atrybutu <mark>id</mark> i/lub <mark>name</mark> elementu <mark>bean</mark> lub automatycznie przez kontener np. w przypadku beanów wewnętrznych
- Wartość atrybutu id podlega walidacji zgodnie ze specyfikacją standardu XML dlatego jego użycie jest preferowane
- Atrybut <mark>name</mark> pozwala określić wiele identyfikatorów (oddzielonych przecinkiem, spacją lub średnikiem), które mogą zawierać znaki specjalne np. "/"
- Stosowane nazwy powinny mieć charakter opisowy i zwyczajowo pisane są z małej litery zgodnie z konwencją camel-case

Tworzenie instancji beanów

Spring framework

- Definicja beana jest receptą pozwalającą na stworzenie jednego lub więcej obiektów
- W większości przypadków instancje tworzone są z pomocą mechanizmu refleksji, poprzez konstruktor klasy określanej atrybutem <mark>class</mark>
- W przypadku statycznych klas wewnętrznych jako wartość argumentu class wprowadzić należy pełną, binarną nazwę klasy np.:

<bean id="keyGenerator" class="pl.szkolenie.repository.KeyGenerator"/>

15

Metody fabrykujące

Spring framework

- Framework Spring pozwala używać statycznej metody fabrykującej do tworzenia instancji beanów
- Typ zwracanego obiektu nie musi być tożsamy z typem klasy zawierającej metodę fabrykującą, a tym samym z typem określonym przez atrybut <mark>class</mark>

<bean id="identyfikator" class="nazwaKlasyZawierającaFabrykę" factory-method="metodaFabrykująca"/>

 Analogicznie istnieje możliwość użycia fabryk instancyjnych - metod fabrykujących zdefiniowanych w ramach innych beanów

<bean id="identyfikator" factory-bean="beanZawierającyFabrykę" factory-method="metodaFabrykująca"/>

Wstrzykiwanie ewentualnych argumentów w obu powyższych przypadkach odbywa się analogicznie
jak wstrzykiwanie przez konstruktor omówione w dalszej części modułu

Wstrzykiwanie zależności

- Odbywa się przy użyciu znaczników <constructor-arg/> i/lub <property/> zagnieżdżanych wewnątrz znacznika <bean/>
- W przypadku wartości podawanych w postaci tekstu (typy prymitywne, String oraz inne) stosuje się atrybut <mark>value</mark>, a dla zależności będących referencją do innego beana atrybut <mark>ref</mark>
- Konwersja wartości podawanych w formie tekstu odbywa się za pomocą specjalnych obiektów typu
 Converter (wbudowanych lub zdefiniowanych przez programistę)

Spring framework

– Domyślnie argumenty przekazywane są w kolejności w jakiej zostały zdefiniowane

```
package x.y;
  public class Foo {
    public Foo(Bar bar, Baz baz) {
       // ...
<beans>
  <bean id="foo" class="x.y.Foo">
    <constructor-arg ref="bar"/>
    <constructor-arg ref="baz"/>
  </bean>
  <bean id="bar" class="x.y.Bar"/>
  <br/>bean id="baz" class="x.y.Baz"/>
</beans>
```

Spring framework

– W przypadku argumentów będących typami prostymi należy określić dodatkowo atrybut type

```
package examples;
public class ExampleBean {
  private int years;
  private String ultimateAnswer;
  public ExampleBean(int years, String ultimateAnswer) {
    this.years = years;
    this.ultimateAnswer = ultimateAnswer;
<bean id="exampleBean" class="examples.ExampleBean">
  <constructor-arg type="int" value="7500000"/>
  <constructor-arg type="java.lang.String" value="42"/>
<bean/>
```

Spring framework

– Alternatywą pozwalającą na rozróżnienie argumentów jest użycie argumentu index, którego wartości rozpoczynają się od 0

```
package examples;
public class ExampleBean {
  private int years;
  private String ultimateAnswer;
  public ExampleBean(int years, String ultimateAnswer) {
    this.years = years;
    this.ultimateAnswer = ultimateAnswer;
<bean id="exampleBean" class="examples.ExampleBean">
  <constructor-arg index="0" value="7500000"/>
  <constructor-arg index="1" value="42"/>
</bean>
```

Spring framework

– Rozpoczynając od wersji Spring 3.0 istnieje możliwość wykorzystania atrybutu <mark>name</mark>, którego wartość przybiera poszczególne nazwy argumentów

```
package examples;
public class ExampleBean {
  private int years;
  private String ultimateAnswer;
  public ExampleBean(int years, String ultimateAnswer) {
    this.years = years;
    this.ultimateAnswer = ultimateAnswer;
<bean id="exampleBean" class="examples.ExampleBean">
  <constructor-arg name="years" value="7500000"/>
  <constructor-arg name="ultimateAnswer" value="42"/>
</bean>
```

Wstrzykiwanie zależności przez metody typu setter

- Odbywa się po stworzeniu beana i uprzednim wywołaniu konstruktora
- Może być łączone razem z wstrzykiwaniem przez konstruktor

Beany wewnętrzne/anonimowe

- Beany wewnętrzne to beany definiowane w ramach znaczników <constructor-arg/> lub <property/>
- Pozwalają na zdefiniowanie zależności w miejscu jej deklaracji
- Nie można im przypisać nazwy (kontener ją ignoruje i generuje własną), a ich zasięg jest zawsze typu prototype

Użycie depends-on

- Podczas tworzenia programu może dojść do sytuacji w której bean będzie zależał od istnienia innego beana, jednak nie będzie posiadał do niego bezpośredniej referencji
- Zależności tego typu definiuje się przy pomocy atrybutu <mark>depends-on</mark> (podawane wartości mogą być oddzielone przecinkami, spacjami lub średnikami)
- Określona zależność ma wpływ na kolejność tworzenia oraz niszczenia beanów

```
<bean id="beanOne" class="beanOne" depends-on="beanTwo"/>
<bean id="beanTwo" class="beanTwo" />
```

Wstrzykiwanie automatyczne (autowiązanie)

Spring framework

 Kontener dostarcza możliwość automatycznego wstrzykiwania zależności, bez konieczności używania atrybutu ref

<bean id="nazwa" class="klasa" autowire="tryb"/>

- Istnieje możliwość ustawienia wstrzykiwania automatycznego na poziomie globalnym

<beans default-adutowire="tryb">

- Autowiązanie działa w następujących trybach
 - no bez automatycznego wstrzykiwania, wartość domyślna
 - byName aby nastąpiło wstrzyknięcie id beana musi być identyczne jak nazwa właściwości
 - byType kandydat do wstrzyknięcia poszukiwany jest na podstawie typu; w kontenerze może istnieć tylko jeden bean poszukiwanego typu; wstrzyknięcie następuję poprzez metody set
 - constructor analogiczne do byType tylko wstrzyknięcie następuje poprzez konstruktor

Wstrzykiwanie automatyczne (autowiązanie)

Spring framework

- Bez automatycznego wstrzykiwania zależności

<bean id="engine" class="pl.szkolenie.impl.EngineImpl"/>

Z automatycznym wstrzykiwaniem zależności

```
<bean id="car" class="pl.szkolenie.impl.CarImpl" autowire="byName"/>
<bean id="engine" class="pl.szkolenie.impl.EngineImpl"/>
```

Dziedziczenie konfiguracji na poziomie XML

- Definicja beana może zawierać sporo informacji takich jak: zależności wstrzykiwane przez konstruktor i settery, konfigurację metody inicjalizującej i sprzątającej, tryb autowiązania i wiele innych
- Spring pozwala na dziedziczenie konfiguracji beanów na poziomie XML
- Rozwiązanie pozwala znacznie zmniejszyć ilość niezbędnej konfiguracji jednak może prowadzić do zmniejszenia jej czytelności
- Użycie atrybutu abstract uniemożliwia tworzenie instancji beana. Atrybut jest obowiązkowy w przypadku gdy nie zdefiniowano atrybutu class

Zasięg beanów

Spring framework

- Spring definiuje pięć standardowych zasięgów w których mogą występować beany: singleton,
 prototype, request, session, global session (trzy ostatnie wymagają dodatkowej konfiguracji)
- Istnieje możliwość definiowania zasięgów niestandardowych
- Domyślny zasięg to singleton
- Zmiana zasięgu odbywa się poprzez atrybut scope

<bean id="accountService" class="com.foo.DefaultAccountService" scope="prototype"/>

Inicjalizacja poprzez zdefiniowanie metody w XML

Spring framework

 Użycie atrybutu init-method dla elementu bean pozwala na zdefiniowanie metody inicjalizującej wywoływanej po stworzeniu instancji i wstrzyknięciu jej zależności

```
<bean id="myService" class="pl.szkolenie.Service" init-method="init"/>
public class Service {
   public void init() {
      //...
}
```

 Zaleca się używanie tej samej nazwy metody inicjalizującej dla każdego beana; w takim przypadku można ją zdefiniować globalnie na poziomie elementu beans:

```
<beans default-init-method="init">
    ...
</beans>
```

Finalizacja poprzez zdefiniowanie metody w XML

Spring framework

 Użycie atrybutu destroy-method dla elementu bean pozwala na zdefiniowanie metody finalizującej wywoływanej przed zniszczeniem instancji (nie działa dla prototypów)

```
<bean id="myService" class="pl.szkolenie.Service" destroy-method="destroy"/>
public class Service {
   public void destroy() {
      //...
   }
}
```

 Zaleca się używanie tej samej nazwy metody finalizującej dla każdego beana; w takim przypadku można ją zdefiniować globalnie na poziomie elementu beans:

```
<beans default-destroy-method="destroy">
    ...
</beans>
```

Obiekty specjalne typu BeanPostProcessor

- Interfejs BeanPostProcessor pozwala na zdefiniowanie metod typu callback wykonywanych przez kontener przed i po inicjalizacji każdego z beanów
- W celu zarejestrowania post procesora należy zdefiniować go jako jeden z beanów w kontekście kontenera
- Określenie kolejności wykonywania obiektów typu BeanPostProcessor jest możliwe poprzez implementację interfejsu Ordered i ustalenie odpowiedniej wartości pola order

Obiekty specjalne typu BeanPostProcessor

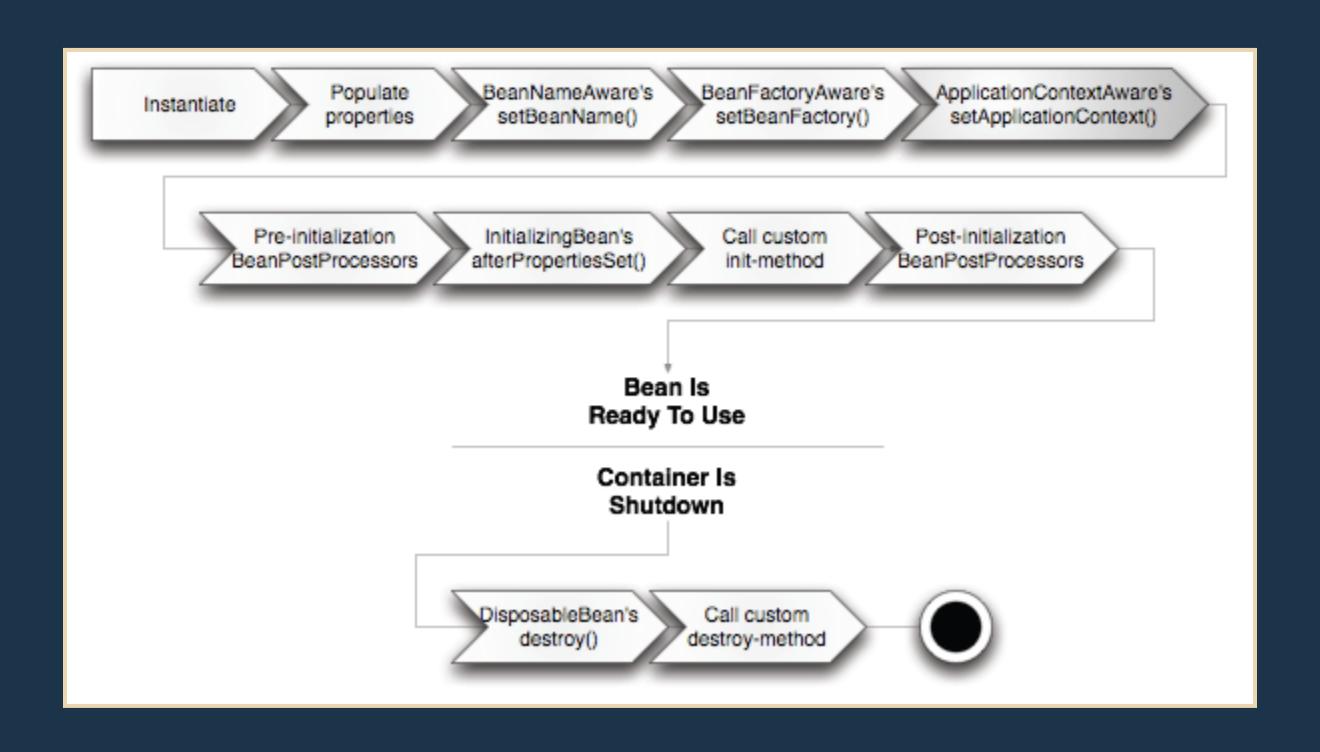
```
package pl.szkolenie;
import org.springframework.beans.factory.config.BeanPostProcessor;
import org.springframework.beans.BeansException;
  public class InstantiationTracingBeanPostProcessor implements BeanPostProcessor {
    public Object postProcessBeforeInitialization(Object bean, String beanName) throws BeansException {
       return bean;
  public Object postProcessAfterInitialization(Object bean, String beanName) throws BeansException {
    System.out.println("Bean " + beanName + " created : " + bean.toString());
    return bean;
```

Obiekty specjalne typu BeanFactoryPostProcessor

- Interfejs <mark>BeanFactoryPostProcessor</mark> pozwala na stworzenie obiektów mających dostęp do rejestru beanów
- Mogą one zarówno czytać jak i dokonywać modyfikacji konfiguracji beanów zanim jakikolwiek z nich zostanie stworzony
- W celu zarejestrowania post procesora należy zdefiniować go jako jeden z beanów w kontekście kontenera
- Określenie kolejności wykonywania obiektów typu <mark>BeanFactoryPostProcessor</mark> jest możliwe poprzez implementację interfejsu <mark>Ordered</mark> i ustalenie odpowiedniej wartości pola <mark>order</mark>

Obiekty specjalne typu BeanFactoryPostProcessor

Cykl życia beanów

Programowanie aspektowe

- Paradygmat programowania pozwalający odseparować logikę biznesową od funkcjonalności pobocznych (ang. cross-cutting concerns)
- Logowanie, bezpieczeństwo, obsługa transakcji oraz inne funkcjonalności zamykane są w ramach specjalnych klas nazywanych aspektami, a następnie deklaratywnie aplikowane do wybranych modułów aplikacji (bez konieczności ich modyfikacji)
- Programowanie aspektowe przyczynia się do:
 - Zwiększenia czytelności kodu usługi skupiają się wyłącznie na realizacji logiki biznesowej
 - Zmniejszenia kosztów utrzymania i modyfikacji kodu funkcjonalności poboczne zamknięte są w ramach aspektów, a nie rozsiane po całej aplikacji

Najważniejsze pojęcia związane z AOP

- Aspect moduł/jednostka skupiająca się na realizacji funkcjonalności używanej w wielu miejscach aplikacji
- Join point punkt w wykonywanym programie, w którym potencjalnie można dołączyć aspekt
- Advice akcja wykonywana przez aspekt w określonym punkcie joint point
- Pointcut wyrażenie określające miejsca (wybrane join points), w których powinna być dodana funkcjonalność zaimplementowana w aspekcie
- Target object obiekt docelowy do którego dodawana jest funkcjonalność aspektu
- Weaving proces dodawania aspektów do obiektów docelowych

Rodzaje advice

- Before advice implementowana funkcjonalność ma pierwszeństwo przed wykonaniem metody docelowej
- <mark>After advice</mark> implementowana funkcjonalność jest realizowana po wykonaniu metody docelowej niezależnie od zwróconego rezultatu
- After returning advice implementowana funkcjonalność jest realizowana tylko po poprawnym zakończeniu metody docelowej
- After throwing advice implementowana funkcjonalność jest realizowana tylko po wyrzuceniu wyjątku z metody docelowej
- Around advice implementowana funkcjonalność opakowuje całe wykonanie metody docelowej

Weaving - sposoby realizacji

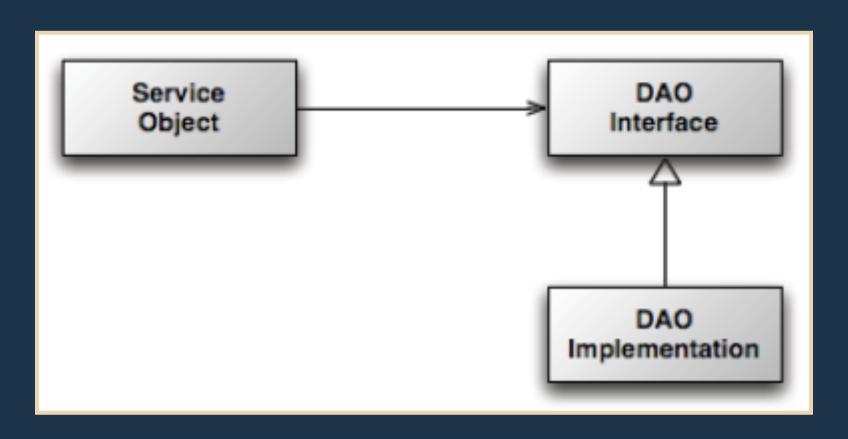
- Proces dodawania aspektów może być realizowany w różnych fazach cyklu życia obiektów docelowych:
 - Przy kompilacji
 - Podczas ładowania klasy do maszyny wirtualnej
 - W czasie wykonywania programu (obiekty proxy)

SPRING AOP Spring framework

- Zaimplementowany w języku Java
- Używa elementów składni AspectJ
- Umożliwia definiowanie aspektów przy użyciu plików XML lub adnotacji
- Pozwala dołączać aspekty wyłącznie do metod publicznych
- Dla każdego z obiektów docelowych tworzy automatycznie obiekt proxy

Obiekty typu DAO (ang. data access objects)

Obsługa wyjątków związanych z utrwalaniem

- Spring dostarcza mechanizm konwersji wyjątków specyficznych dla najpopularniejszych technologii utrwalania do spójnej hierarchii wyjątków opartej o typ <mark>DataAccessException</mark>
- Wyrzucane wyjątki nie muszą być przechwytywane w blokach catch ponieważ wywodzą się z typu RuntimeException

Strategia utrwalania danych

- Spring separuje stałe i zmienne elementy procesu dostępu do danych
- Klasy typu Templates odpowiadają za realizację typowych, powtarzających się operacji (otwieranie i zamykanie połączenia, obsługa wyjątków, zarządzanie transakcjami), a także dostarczają api upraszczające operowanie na danych
- Klasy typu Callback zawierają zmienną logikę dostępu do danych (tworzenie wyrażeń statement, podstawianie parametrów, mapowanie wyników)
- Framework Spring dostarcza kilka implementacji szablonów zależnych od technologii utrwalania, a także klas typu DAO support mogących służyć jako baza dla obiektów dostępowych

Konfiguracja połączenia z bazą danych

- Wszystkie szablony i klasy typu DAO support oczekują skonfigurowanego połączenia z bazą danych w postaci obiektu DataSource
- Spring oferuje kilka opcji konfiguracji źródła danych <u>m.in</u>.:
 - Zużyciem lokalnego sterownika JDBC
 - Poprzez pobranie referencji przy użyciu usługi JNDI
 - Z wykorzystaniem puli połączeń

Konfiguracja połączenia z bazą danych - lokalny sterownik

```
<bean id="dataSource" class="org.springframework.jdbc.datasource.DriverManagerDataSource">
  cproperty name="driverClassName" value="org.hsqldb.jdbcDriver" />
  cproperty name="url" value="jdbc:hsqldb:hsql://localhost/myDatabase" />
  cproperty name="username" value="user" />
  cproperty name="password" value="123" />
</bean>
<context:property-placeholder location="classpath:jdbc.properties"/>
<bean id="dataSource" class="org.springframework.jdbc.datasource.DriverManagerDataSource">
  cproperty name="url" value="${database.url}" />
  cproperty name="driverClassName" value="${database.driver}" />
  cproperty name="username" value="${database.user}" />
  cproperty name="password" value="${database.password}" />
```


Konfiguracja połączenia z bazą danych - zdalny obiekt JNDI

Spring framework

- Znacznik <jee:jndi-lookup> pozwala pobrać dowolny zasób udostępniony w ramach usługi JNDI i zwrócić w formie beana
- Atrybut jndi-name wskazuję nazwę zasobu w rejestrze

<jee:jndi-lookup id="dataSource" jndi-name="jdbc/mysql" />

Konfiguracja połączenia z bazą danych - pula połączeń

Spring framework

- Projekt Jakarta Commons Database Connection Pools (DBCP)

Użycie SimpleJdbcTemplate

Pojęcie transakcji

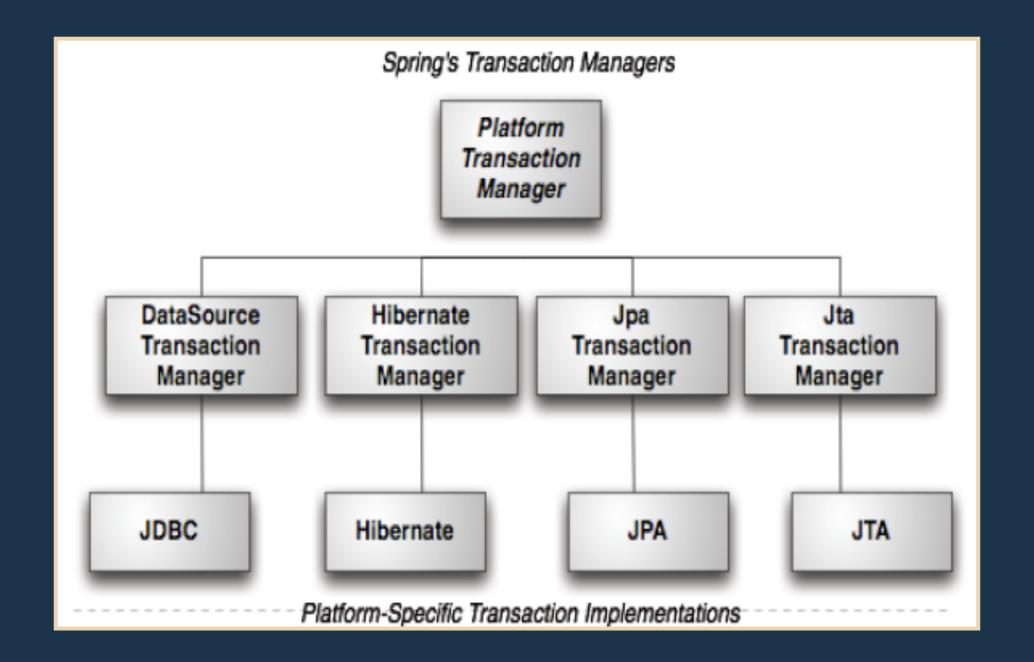
- Transakcja to zbiór czynności podejmowanych w celu realizacji założonego zadania, z których każda musi zostać zakończona w sposób prawidłowy (w innym przypadku wprowadzone zmiany są wycofywane)
- Transakcje są mechanizmem pozwalających na zachowanie integralności danych na których operuje jednocześnie wiele użytkowników/systemów
- Prawidłowa transakcja powinna spełniać kryteria ACID czyli być:
 - atomowa każda z czynności składających się na realizowane zadanie musi zostać wykonana bezbłędnie i w całości w przeciwnym przypadku transakcja jest przerywana, a wykonane zmiany są cofane
 - spójna składowe systemu muszą zachować integralność w czasie i po zakończeniu transakcji
 - izolowana dane używane podczas transakcji nie mogą być wykorzystywane przez inne elementy systemu w czasie trwania transakcji
 - trwała zmiany wprowadzone podczas transakcji muszą zostać utrwalone w pamięci fizycznej

Realizacja mechanizmu transakcyjnego w Spring

Spring framework

 Framework Spring nie zarządza transakcjami w sposób bezpośredni lecz dostarcza zbiór gotowych menadżerów transakcji (ang. transaction managers), które delegują odpowiedzialność do konkretnych implementacji mechanizmów transakcyjnych, zależnych od używanej platformy (JDBC, Hibernate, JPA, JTA)

Deklaracja menadżera transakcji

```
<bean id="transactionManager" class="org.springframework.jdbc.datasource.DataSourceTransactionManager">
  cproperty name="dataSource" ref="dataSource"/>
</bean>
<bean id="transactionManager" class="org.springframework.orm.hibernate5.HibernateTransactionManager">
  cproperty name="sessionFactory" ref="sessionFactory"/>
</bean>
<bean id="transactionManager" class="org.springframework.orm.jpa.JpaTransactionManager">
  cproperty name="entityManagerFactory" ref="entityManagerFactory" />
</bean>
<bean id="transactionManager" class="org.springframework.transaction.jta.JtaTransactionManager">
  operty name="transactionManagerName" value="java:/TransactionManager" />
</bean>
```

Parametry transakcji

- Poziom izolacji (ang. isolation level) definiuje stopień, w jakim transakcja ma dostęp do niezatwierdzonych wyników działania innej transakcji pracującej na tych samych danych
- Propagacja (ang. propagation) określa sposób propagowania kontekstu transakcji w ramach wywoływanych metod
- Czas ważności (ang. timeout) wskazuje dopuszczalny czas wykonywania transakcji
- Status tylko do odczytu (ang. readonly status) informuje czy mogą być stosowane mechanizmy optymalizacyjne związane z faktem, że dane są tylko odczytywane
- Reguły wycofywania (ang. rollback rules) opisuje jakie działania powinny być podjęte przez mechanizm transakcyjny w przypadku wystąpienia określonych wyjątków

Poziomy izolacji

- DEFAULT zgodny z konfiguracją na poziomie źródła danych
- READ_UNCOMMITED pozwala na odczyt danych zmienionych w ramach innych transakcji, ale
 jeszcze nie zatwierdzonych. Może powodować odczyty brudne, fantomowe i niepowtarzalne
- READ_COMMITED pozwala na odczyt danych zmienionych w ramach innych, zatwierdzonych już transakcji. Może powodować odczyty fantomowe i niepowtarzalne
- REPEATABLE_READ zapewnia ochronę przed odczytami niepowtarzalnymi jednak nie chroni przed wystąpieniem fantomów
- <mark>SERIALIZABLE</mark> zapewnia pełną ochronę (pełne wsparcie ACID) i najwyższy poziom izolacji kosztem małej wydajności

Sposoby propagacji

- MANDATORY metoda musi działać w ramach transakcji, w przypadku jej braku wyrzucony zostaje wyjątek
- <mark>NESTED</mark> jeśli transakcja istnieje metoda będzie działać w transakcji zagnieżdżonej, która może być niezależnie zatwierdzana/wycofywana
- NEVER metoda nie może być wywoływana w ramach transakcji, jeśli tak się stanie dojdzie do wyjątku
- NOT_SUPPORTED metoda nie może być wywoływana w ramach transakcji, jeśli tak się stanie bieżąca transakcja zostanie zawieszona
- REQUIRED metoda musi działać w ramach transakcji, jeśli jej nie ma jest ona tworzona, jeśli jest wykonanie następuje w jej kontekście
- REQUIRES_NEW zawsze tworzona jest nowa transakcja, jeśli transakcja już istnieje zostaje zawieszona
- SUPPORTS metoda nie wymaga transakcji, jeśli transakcja już istnieje metoda będzie wykonywana w
 jej kontekście

Deklaratywna obsługa transakcji

- Preferowany sposób obsługi transakcji
- Konfiguracja może odbywać się przez pliki XML lub adnotacje

Deklaratywna obsługa transakcji - pliki XML

- Konfiguracja transakcji odbywa się przez znacznik <tx:advice> oraz znaczniki zagnieżdżone
 <tx:attributes> i <tx:method>
- Parametry transakcji dla wskazanej metody określane są przy użyciu atrybutów isolation, propagation, read-only, rollback-for, no-rollback-for i timeout znacznika <tx:method>
- Domyślnie zakładane jest istnienie menadżera transakcji o id równym "transactionManager" (jeśli
 jego nazwa jest inna należy ją zdefiniować przy użyciu atrybutu transaction-manager)

```
<tx:advice id="txAdvice" transaction-manager="txManager" >
    <tx:attributes>
    <tx:method name="add*" propagation="REQUIRED" />
    <tx:method name="*" propagation="SUPPORTS" read-only="true"/>
    </tx:attributes>
</tx:advice>
```


Deklaratywna obsługa transakcji - pliki XML

Spring framework

 W celu przypisania aspektu realizującego obsługę transakcji konkretnym metodom aplikacji stosuje się znacznik <aop:advisor>

```
<aop:config>
<aop:advisor pointcut="execution(* *..Szkolenie.*(..))" advice-ref="txAdvice"/>
</aop:config>
```

Deklaratywna obsługa transakcji - adnotacje

- Włączenie obsługi transakcji przy użyciu adnotacji odbywa się przez zadeklarowanie elementu annotation-driven
- Podobnie jak w przypadku XML, wskazanie id beana pełniącego rolę menadżera transakcji jest konieczne jeśli jego nazwa jest różna od "transactionManager"
- Adnotacja może być stosowana na poziomie klasy i/lub wybranych metod publicznych, posiada takie same atrybuty jak znacznik <tx:method>

```
<tx:annotation-driven transaction-manager="txManager" />
@Service
public class BankTransferService {
    @Transactional(propagation=Propagation.REQUIRES_NEW)
    public void doTransfer() {
        //...
    }
}
```

Wprowadzenie do narzędzi ORM

- Mapowanie obiektowo-relacyjne (ang. object-to-relational mapping) to zautomatyzowany proces zapewniania trwałości obiektów przy użyciu relacyjnej bazy danych
- ORM przekształca dane z modelu obiektowego do modelu relacyjnego i vice-versa
- ORM nie wymaga od programisty pisania tradycyjnego kodu SQL
- W skład frameworków ORM wchodzą:
 - API obsługujące podstawowe operacje CRUD
 - Język lub API służące do wykonywania bardziej skomplikowanych zapytań
 - Narzędzie pozwalające na definiowanie metadanych
 - "Maszyneria" zapewniająca obsługę pamięci podręcznej, leniwe ładowanie danych, propagację kaskadową itd.

Integracja Spring z produktami ORM

- Spring nie implementuje własnego mechanizmu ORM, ale zapewnia integrację z najpopularniejszymi rozwiązaniami takimi jak Hibernate, JPA, Toplink, iBatis
- Ze swojej strony zapewnia:
 - Zintegrowany mechanizm obsługi transakcji
 - Zarządzanie i obsługę wyjątków
 - Zarządzanie niezbędnymi zasobami

Hibernate

- Najpopularniejszy i najbardziej rozbudowany framework ORM
- Zapoczątkowany przez Gavina Kinga
- Od roku 2003 rozwijany przez JBoss Inc.

Sesja Hibernate

- Interfejs org.hibernate.Session jest używany do komunikacji z frameworkiem
- Obsługuje operacje zapisu i odczytu stanu obiektów trwałych
- Sesję uzyskujemy przy pomocy fabryki org.hibernate.SessionFactory
- Po zakończeniu operacji na obiektach trwałych sesję należy zamknąć
- W sesji znajduje się m.in. połączenie do bazy danych i pamięć podręczna dla obiektów trwałych

Obiekty trwałe

- Obiekty trwałe to obiekty, które mogą zostać odtworzone po zatrzymaniu i ponownym uruchomieniu aplikacji
- Każdy obiekt trwały może znajdować się w jednym z trzech stanów względem sesji
 - Przechodni (ang. transient) instancja nie jest związana z sesją, nie posiada wartości klucza głównego
 - Trwały (ang. persistent) instancja jest związana z sesją, posiada przypisaną wartość klucza głównego, może być reprezentowana przez rekord w bazie danych
 - Rozłączony (ang. detached) instancja nie jest związana z sesją, posiada przypisaną wartość klucza głównego, może być reprezentowana przez rekord w bazie danych

Spring Web MVC

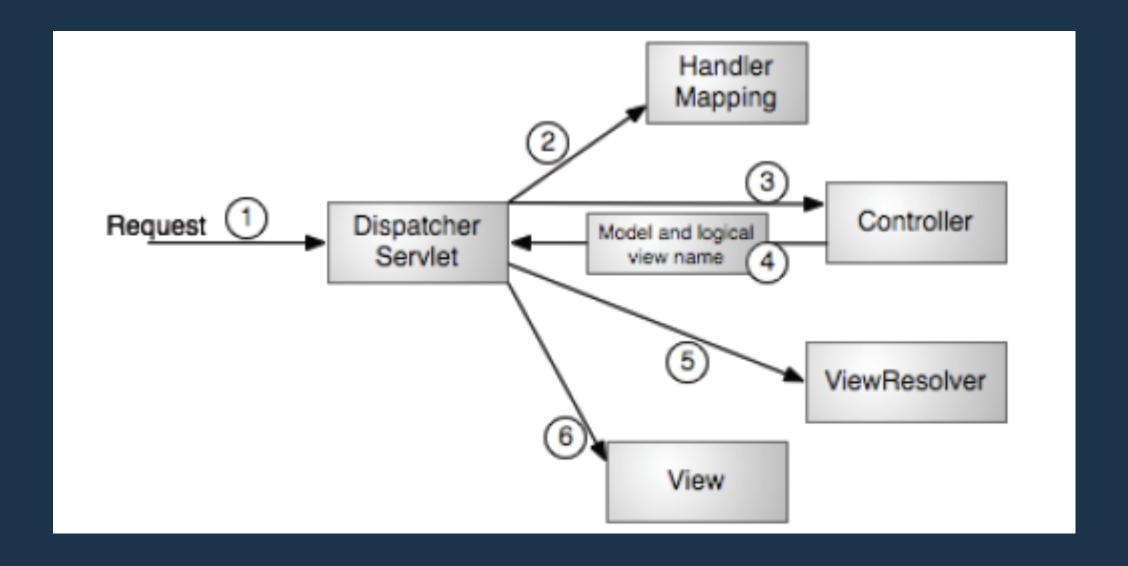
- Framework webowy rozwijany w ramach niezależnego projektu Spring
- Stanowi implementację wzorca Model-View-Controller
- Zapewnia walidację i automatyczne mapowanie danych formularzy na obiekty
- Wspiera użycie wielu technologii widoku
- Pozwala obsługiwać żądania rozciągające się na kilka stron
- Umożliwia internacjonalizację aplikacji

Wzorzec Model-View-Controller

- Implementacja wzorca MVC polega na logicznym wydzieleniu w aplikacji następujących warstw:
 - Warstwa modelu przechowuje stan aplikacji, reprezentuje struktury danych prezentowane użytkownikom
 - Warstwa widoku prezentuje dane przechowywane w modelu, pozwala na interakcję z systemem i powiadamia kontroler o podjętych akcjach użytkownika
 - Warstwa kontrolera definiuje zachowanie aplikacji, przekształca żądania użytkownika na akcje wykonywane na modelu, decyduje o użyciu konkretnego widoku
- Cechy wzorca MVC:
 - Zapewnia swobodę w sposobie prezentowania danych
 - Centralizuje kontrolę przepływu sterowania w aplikacji
 - Separuje komponenty odpowiedzialne za przechowywanie, pozyskiwanie i zapis danych od komponentów widoku

Cykl życia żądania

- Za każdym razem kiedy użytkownik klika wybrany link albo zatwierdza formularz na serwer wysłane zostaje żądanie HTTP (ang. HTTP request)
- Poniżej przedstawiony został schemat obsługi żądania po stronie serwera

Konfiguracja aplikacji webowej - front controller

- Głównym elementem każdej aplikacji opartej o Spring MVC jest DispatcherServlet pełniący rolę front controller'a
- Jego konfiguracja odbywa się tradycyjnie w pliku web.xml
- Nazwa servletu ma istotne znaczenie podczas ładowania servletu następuje próba wczytania kontekstu Spring z pliku <nazwa>-servlet.xml